

Er was eens een lief klein meisje,
dat met haar mama aan de rand van het bos woonde.
Van haar oma had ze een rood manteltje gekregen.
Dat vond ze zo mooi dat ze het altijd droeg
om naar buiten te gaan. Het rode manteltje had
een kap, en daarom noemde iedereen haar Roodkapje.

Op een dag vroeg mama aan Roodkapje of ze een mandje met wafeltjes naar oma wilde brengen. Die woonde in een klein huisje, diep in het bos.

Oma was ziek en kon de deur niet uit. Ze zou heel blij zijn met het lekkers dat haar lieve kleindochter haar bracht. Roodkapje was gek op haar oma en vertrok meteen. Ze gaf mama nog een zoen. 'Blijf je wel op het pad, Roodkapje?' riep mama haar nog na. 'En ga het bos niet in, want het is daar gevaarlijk!'

